

**Munka,
megélhetés,
szabadság,
biztonság!**



A Magyar Szocialista Munkáspárt választási programja

Tisztelt Választópolgárok!

Választási programunk négy szóban foglalható össze: **MUNKA, MEGÉLHETÉS, SZABADSÁG, BIZTONSÁG!** Ha egy pillantást vetünk az Önök előlegezett bizalmáért versengő pártok jelszavaira, gyakran találkozhatunk ugyanezzel a négy szóval, de korántsem biztos, hogy minden esetben azonos szándék és tartalom rejlik mögöttük. Pártunk elsősorban az aggodást, a tőkés kizsákmányolástól megszabadult dolgozó nép által máig megteremtett anyagi és szellemi értékek, társadalmi vívmányok feltételeit fejezi ki velük. Nyugtalanágunkat indokolja az, hogy a közös akaratú demokratikusnak szánt átalakulás eddigi folyamata jó néhány olyan jelenséget és politikai törekvést is felszínre vetett, amelyek megkérdőjelezik a békés kibontakozás lehetőségét, noha bízunk abban, hogy a választópolgárok nagy többsége józan ésszel, politikai érettséggel elutasító ítéletet mond felettük.

Mindnyájunknak világosan látnunk kell, hogy igen sok a féltékenységnél. Leplezetlenül folyik a társadalmi tulajdon szétverése, elkötyvettyelése. Miközben a kormány elveti a tervgazdálkodást, betervezi a tömeges munka-

nélküliséget. Munkások tízezrei kerülhetnek az utcára és jutnak a visszaproletarizálódás sorsára. A termelőszövetkezetek szétzúzásaival ismét megjelenik falun az osztálytagozódás és a bérmunka. Akadémikustól a tanítóig, tábornoktól a közrendőrig, minisztertől a hivatalosig bárkire rásüthető lesz a bélyeg, hogy „kiszolgálta a régi rendet”. Milyen erő fog megálljt parancsolni a felelőtlen uszításnak, ha nem lesz erős baloldal?

Azt is meg kell értenünk, hogy ez a mai infláció már nem magától van, hanem csinálják, mert az életszínvonal zuhanása, a nyugdíjasok elnyomorodása, az egészségügy, az oktatás és a kultúra lezülése, az adó- és lakbér-ujsora, a kisemberek megtakarított pénzének elértéktelenedése, az anyagi és szellemi létbizonytalanság éppúgy beletartozik a kapitalista restauráció fegyvertárába, mint a szovjet export befagyaszta, amely a hazai vállalatok sorozatos termelésleállításának, fizetésképtelenségének, csődbe rántásának láncreakcióját indította meg.

Szabadságon mi az ember elidegeníthetetlen jogát értjük ahhoz, hogy mindenféle kizsákmányolástól mentesen élhessen, hogy fizikai vagy szellemi munkájával, majd megérdemelt nyugdíjából tisztességesen eltarthassa önmagát és családját, hogy képességeinek kifej-

tése, továbbtanulása, lakáshoz jutása, művelődése, egészségének megóvása, társadalmi megbecsültsége ne függjön a vagyonától, származásától, nemzetiségétől, bőre színétől, nemétől, vallásától.

De szabadságon értjük azt is, hogy a hazai vállalkozás és gazdálkodás élvezzen legalább esélyegyenlőséget az idegen tőkével, hogy hazánk ne legyen a külföldi tőke extraprofitot termelő fegyarmata, a Valutaalap dróton rángatott bábja, egy újabb nagyhatalom gazdasági és politikai bilincseibe vert csatlós.

Ígéretektől és fenyegetésektől hangos ma a politikai aréna. Mindennemű választási etikára fittyet hányó garázdák szaggatják a plakátokat, szervezett botránykeltő brigádok zavarják meg a pártok rendezvényeit, politikai tolvajok törnek fel a pártelhelyiségeket, verekedő rohamosztatok igyekeznek megfélemlíteni az embereket, agyafúrt trükkökkel csalják ki vagy semmisítik meg az ajánlócédulákat, amelyek az igen tisztelt Alkotmánybíróság állásfoglalásával ellentétben a titkos szavazás megcsúfolását jelentik. A lehetséges választási csalások arzenálja óriási. Az MSZMP nem kíván e nemtelen vetélkedésben részt venni, és felkéri minden hívét, hogy éberrel óvja a párt hírnevét.

Az állampártok széthullása és a pártállamok

sorozatos összeomlása nehéz helyzetbe hozta a baloldali mozgalmakat. E válságból azonban nem az elvtelen jobbra tolódás jelenti a kiutat, még kevésbé az önfeladás. Az MSZMP talpra állása azt igazolja, hogy a múlt bűnei, hibái és súlyos tévedései ellenére is az önmagát megújító, megtisztító, a mai modern világ követelményeihez felfejlődni kész és képes szocializmusnak van hazánkban tömegbázisa, vannak meg nem rendült hívei és szimpatizánsai. Tudjuk, hogy bizton számíthatunk rájuk.

Nem kevés a jobb felé sodródottak száma. Még több azoké, akik csalódottan passzivitásban merültek vagy kiábrándultan elfordultak mindenféle politizálástól. Hozzájuk is fordulunk: vessenek számot a helyzettel, mindazzal, amit fentebb elmondottunk és támogassanak bennünket szavazataikkal. Szeged és Csongrád megye nem tagadhatja meg gazdag munkásmozgalmi, agrárszocialista és haladó értelmiségi hagyományait!

A Magyar Szocialista Munkáspárt Szegedi Koordinációs Bizottsága

1. számú szegedi választókerület



**Dr.
Gesztesi
Ferenc**

Jogász vagyok, az 1. sz. ügyvédi munkaközösség tagja, két évtizede a Csongrád Megyei Ügyvédi Kamara elnöke. Makón születtem 1927-ben, agrárproletár családból. Diplomámat a szegedi József Attila Tudományegyetemen szereztem. Két éven keresztül a Makói Rendőrkapitányság vezetője voltam. Választott pályámon, élethivatásom gyakorlása során — úgy érzem — mint szakember és közéleti munkás, sok barátot szereztem, s talán sikerült szerény tudásomat, az elmúlt évtizedek során felhalmozott élettapasztalatomat a kisemberek érdekvédelmében hasznosítanom, hogy igazságuk csorbát ne szenvedjen a jogrend számukra áttekinthetetlen szövevényében. A törvényhozás legutóbbi számos jogalkotása sajnálatosan arról győzt meg, hogy a rohamosan súlyosbodó nehézségeket és a siettetett kapitalista restaurációval járó összes terhet a bérből és fizetésből élők, valamint a nyugdíjasok összeroszkadó vállaira hárítják, ugyanakkor a beígért szociális védőernyőnek még drótváza sincs. Nap mint nap látnom kell, hogy a munkaerő átcsoportosítása nem új munkahelyekre, hanem a gerincroppantó munkanélküliségbe történik. Új osztályjogrend van kialakulóban: már sürgetik a számonkérőszékeket, a bélistázást, a szocialista országokban szerzett diplomák és tudományos fokozatok érvénytelenítését és a célzatos jogfosztás más eszközeit. Százvezek veszélyeztetését csak egy erőteljes, törvényes küzdelemre kész baloldali parlamenti képviselő ellensúlyozhatja. Meggyőződéssel vallom, hogy a jog nem önmagától jó vagy rossz, hanem a jogalkotó társadalmi igazságossága formálhatja humánussá Iustitiát. Nem mindegy tehát, ellenkezőleg, egész jövőnk életünket befolyásolhatja, hogy kiknek a kezébe teszik le a választók a jövő törvényhozását.

Nem tagadom: számos hiba, sőt bűn árnyékolja be sokunk szemében a szocializmus képét, de hiszem és vallom, hogy az igazi szocializmus és az igazi demokrácia nem egymást kizáró fogalmak. Az igazi demokrácia nem azon fog múlni az elkövetkezendő esztendőben, hogy hányszor vesszük szánkra e szót, hanem azon, hogy hatékonyan tudjuk-e képviselni, oltalmazni majd a védtelenebb többség érdekeit, az erősebb kisebbség lényeges sérelme nélkül. Ezt az elvet szeretném minden erőmmel képviselni a megválasztandó Parlamentben is.

2. számú szegedi választókerület



**Dr.
Krajko
Gyula**

Tápén születtem 1929-ben, a szocializmus iránt elkötelezett munkáscsaládból. A szegedi egyetemen szereztem diplomát, és ma is itt dolgozom mint a gazdaságföldrajzi tanszék tanszékvezető egyetemi tanára. A tudományok doktora fokozattal rendelkezem. Kora ifjúságomtól fogva megismertem a munkások és parasztok nehéz életkörülményeit, és mint értelmiségi is változatlanul kötődöm hozzájuk. Leningrád, Belgrád, Hull, London egyetemem és tudományos intézményeiben eltöltött tanulmányaim mellett több hosszabb-rövidebb külföldi út segített hozzá népi államunk jóvoltából ahhoz, hogy a gazdasági földrajzon túlmenően a szélesebb geopolitikai összefüggések átlátásához is tapasztalati anyagot gyűjthessek. Hazánk földrajzi elhelyezkedése gyakran tragikusan meghatározta fejlődésünk irányát, kiszolgáltatottságunkat idegen hatalmaknak. De Európában elfoglalt helyünk kedvező lehetőséget is rejtene magában. Ma a külföldi tőke számára Magyarország mint nyersanyagszállító, mint olcsó munkaerőforrás és mint piac szinte teljesen érdektelen, és az események következtében politikai jelentőségünk is gyorsan enyészik. Ami viszont vonzó lenne, az éppen a földrajzi helyzetünkben és már kiépített gazdasági kapcsolatainkból fakadó előny a keleti piacok megnyitásához. A mai szerencsétlen, pusztán szűk finansziális eszköztárral dolgozó hivatalos gazdasági irányítás azonban éppen ezt a lehetőséget szatocskodja el.

A felelősen gondolkodónak azt is látnia kell, hogy a jelen gazdasági és társadalomszerkezeti átalakulás nem kedvez a déli régióknak, benne megyénknek és városunknak. Ám a területi és helyi vezetést a demagógia szétzúzza, gyakorlatilag működésképtelenné tette, így a bajok orvoslására nincs reális elképzelés. De országosan is folyik a gazdasági és szellemi talpra állás belső erőforrásainak mesterséges elapasztása, a nagyon is céltudatos eszme- és intézményrombolás, amely üres frázisokon, alaptalan ígéreteken és a sültgalambvárson kívül más perspektívát nem tár elénk. Ezért azon kíváncok dolgozni, hogy az új Parlamentben legyen olyan szilárd baloldali erő, amely megálljt tud parancsolni a nemzetpusztító tendenciáknak, és átmenti a múltból azt, ami jó. Lelkiismereti kérdések számomra az is, hogy mint a jövőnk értelmiségi nemzedék sorsáért felelősséget érző pedagógus felvegyem a küzdelmet azon ifjúságellenes tervek ellen, amelyek a pénz numerus claususát akarják a munkás- és parasztfiataloknak, a kispénzű dolgozók gyermekeinek továbbtanulása elé torlaszolni.

3. számú szegedi választókerület



**Perjesi
József**

Szegedi születésű mérnök-közgazdász vagyok. Paraszti családból származom. Az Északi városrészen lakom és a Csongrád Megyei OTP igazgatójaként dolgozom. Azért vállaltam el a képviselőjelöltséget, mert tevékenységemmel én is szeretnék hozzájárulni ahhoz, hogy az elmúlt évtizedek ma még egyoldalú, torz megítélése helyébe egy olyan tárgyilagosabb értékelés léphessen, amely a pártunk által is elvetett, súlyosan elmarasztalt bűnök mellett meglátja az eredményeket, a dolgozó nép veritékével létrehozott maradandó értékeket is. Panaszkodtunk, de országsszerte tízezerrel épültek komfortos családi házak, és a sokat szidott lakótelepi panelházakban is százazrek jutottak igen jelentős társadalmi segítséggel önálló otthonhoz. Lehet utólag kárhoznatni az iparfejlesztési politikát, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek szervezésének módját, a túlzott államosítások mikéntjét. Ám a dolgozók milliói fogják majd igazolni múltbeli tapasztalataikkal a mindent tagadók ellenében, hogy nem volt munkanélküliség, a bér, a fizetés és még a legcsékélyebb nyugdíj is, az általánosságra tett társadalombiztosítás történelmünkben először teremtett létbiztonságot és sok évtizedes nyugalmat a legszélesebb tömegek számára. Persze, ma mindezt nemcsak a céltudatos ellenpropaganda borítja homályba, hanem a múlt és a jelen hibái okozta gazdasági és társadalmi krízis, a tulajdonrendszer válsága is. De mi valljuk, hogy ebből a komplex válságból nem a szándékoltan gerjesztett infláció, nem a tömeges munkanélküliség, nem a társadalmi tulajdon teljes lebontása, nem a magyar pénz leértékelése, nem a nemzeti vagyon zsibzai kiürülése, nem a tőkés restauráció lehet az egyetlen kiút.

Híve vagyok a kezdeményező, valóban termelő vállalkozásnak, a bő kínálaton alapuló, ténylegesen hatékony, az árakat letörő piacgazdaságnak, minden olyan gazdasági átalakulásnak, amely működő tőkét, élenjáró technikát, magasabb életszínvonalat eredményez. De amíg a belső felhalmozást és a már alig csordogáló külföldi kölcsönöket az államháztartás telhetetlen torka nyeli el, amíg a szabályozók naponként változnak, s a befektetésnek nincs biztonsága, addig a külföldi tőke is csak könyörömadományokat fog nyújtani a vegetálásához. Ezért egy új gazdaságpolitikai szemlélet érvényesítéséért szeretnék a Parlamentben erőmhöz képest küzdeni.